

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecătorii – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana și Diaconu Iurie,

judecând în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Raciula Alexandru în numele inculpaților Brînză Marin Valeriu și Șontea Vadim Svetoslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe

Brînză Marin XXXXXX, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat în xxxxxxxxxxxxxxxx,

Șontea Vadim XXXXXX, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar din xxxxxxxxxxxxxxxx, domiciliat în xxxxxxxxxxxxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: de la 16.02.2015 – 26.08.2015;

2. instanța de apel: de la 16.09.2015 - 02.02.2015;
de la 18.07.2016 – 21.12.2016;

3. instanța de recurs: de la 02.02.2016 – 21.02.2016;
de la 21.02.2017 – 16.05.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei militare din 26 august 2015, Brînză Marin și Șontea Vadim au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166¹ alin. (4) lit. c) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpați.

Acțiunea civilă înaintată de Grisman Ruslan a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, de către organul de urmărire penală Șontea Vadim și Brînză Marin au fost învinuiți de faptul că deținând în baza ordinului nr. 12 ef din 03.04.2012 al Directorului General interimar a Departamentului Instituțiilor Penitenciare și respectiv nr. 4 ef din 26.01.2009 al Șefului Penitenciarului nr. 11, funcțiile de

supraveghetori ai serviciului regim și supraveghere, iar în baza art. 123 alin.(2) din Codul penal, fiind persoane publice, investite de stat să îndeplinească activități de interes public, contrar prevederilor art. 3 din CțEDO, art. 24 alin. (2) din Constituția R. Moldova, pct. 1, 2 din Statutul disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar al Ministerului Justiției, art. 2 alin. (1) lit. d), c), art. 20, pct. 1) lit. a) al Legii nr. 1036 din 17.12.1996 „Cu privire la sistemul penitenciar”; pct.6) al Statutului executării pedepsei de către condamnați; pct. 46) alin. (1), (2), (5) din Regulamentul cu privire la satisfacerea serviciului de către efectivul de trupă și corpul de comandă din sistemul penitenciar al Ministerului Justiției, și atribuțiilor funcționale stipulate în fișele postului a funcțiilor deținute, au comis infracțiune de tortură în următoarele circumstanțe:

Astfel, la 15 septembrie 2013, aproximativ la 23³⁰, Brînza Marin împreună cu Șontea Vadim, la ordinul superiorului, ofițerului de serviciu pe Penitenciarul nr. 11, se aflau în holul din preajma secției de serviciu, de la primul etaj al blocului administrativ, pentru a supraveghea deținutul celulei nr.32, Grisman Ruslan, care se bănuia de încălcarea regimului de detenție și care avea un comportament agitat, numind colaboratorii prezenți cu cuvinte injurioase. Tot atunci supraveghetorul Brînza Marin, fiind persoană publică, în contextul exercitării atribuțiilor de serviciu, acționând cu titlu oficial, împreună cu Șontea Vadim, urmărind scopul de a-l pedepsi pe Grisman Ruslan, pentru faptul că acesta i-ar fi numit cu cuvinte injurioase, de a-l intimida și de a exercita presiune asupra lui, precum și din motiv de a-l discrimina prin ași demonstra supremația, fără temei și necesitate, intenționat au intervenit ilegal în forță , deși aplicarea acesteia nu era necesară , deoarece deținutul Grisman nu opunea rezistență fizică și ținea mâinile la spate, l-au supus pe numitul la acțiuni de tortură exprimate prin aplicarea de către Brînza Marin față de Grisman Ruslan a unei lovituri puternice cu palma în regiunea mandibulei din stînga, iar Șontea Vadim în același timp și în aceleași circumstanțe – o altă lovitură puternică cu palma, tot în regiunea mandibulei din partea dreaptă, acțiuni în rezultatul cărora i-au cauzat fractura unghiurilor mandibulei bilateral cu deplasarea în plan transversal a fragmentelor, fapt ce i-a provocat lui Grisman Ruslan dureri.

Tot ei, Brînza Marin și Șontea Vadim, în timp ce comiteau acțiunile de tortură, avînd scopul de a-i provoca cet. Grisman Ruslan vătămarea intenționată medie a integrității corporale i-au aplicat numitului, pe rînd,

cîte o lovitură puternică, cu palmele în regiunea mandibulei din ambele părți anatomice (stînga și dreapta) cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.205 D din 30.06.2014, vătămări corporale medii.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței în termenul și modul prevăzut de art. 400-405 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu condamnarea inculpaților conform învinuirii formulate și în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, cu numirea pedepsei definitive 9 ani închisoare, fiecare cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de natura celeia de care s-au folosit la comiterea crimei pe un termen de 10 ani, fiecare, iar în baza art. 66 Cod penal, gradele speciale deținute de Brînză Marin și Șontea Vadim de a retrage.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat următoarele:

- instanța de fond greșit a conchis că vina inculpaților nu este dovedită, iar faptele incriminate nu au fost săvîrșite de aceștia, astfel că probele prezentate de acuzare au fost greșit apreciate;

- acțiunile inculpaților evident întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art.166¹ alin. (4) lit. c) și de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, iar faptele incriminate au fost comise anume de ei.

- prin acțiunile sale Brînză M. și Șontea V. au cauzat un prejudiciu nu doar părții vătămate Grisman R., dar au compromis statutul de funcționar al statului, au știrbit considerabil imaginea de colaborator al instituțiilor penitenciare, lăsând o amprentă negativă în societate, prin ce au diminuat încrederea societății în întregul sistem penitenciar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, apelul declarat a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Șontea Vadim și Brînză Marin au fost condamnați:

- în baza art. 166¹ alin. (4) lit. c) Cod penal, la 8 ani închisoare, fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumită activitate în organele de drept și administrației publice pe un termen de 10 ani, fiecare;

- în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare, fiecare.

În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor numite lui Șontea Vadim și Brînza Marin, definitiv le-a fost stabilită pedeapsa 8 ani 6 luni închisoare, fiecare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumită activitate în organele de drept și administrației publice pe un termen de 10 ani, fiecare.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunilor de tortură, care reprezintă tratament inuman sau degradant și vătămarea intenționată medie a integrității corporale, săvârșită de două persoane, invocate în rechizitoriu, concluzionând totodată că, deși inculpații nu și-au recunoscut vina, în comiterea infracțiunilor imputate, vinovăția acestora este dovedită pe deplin prin declarațiile părții vătămate, martorilor Ciuricov V., Rusu A., Lungu A., Buza I., Guzgan Șt., Guțu A. precum și prin materialele cauzei cercetate în cadrul ședinței instanței de fond și apel: - plîngerea deținutului Grisman R., procesul-verbal de percheziție; decizia nr. 444 din 16.09.2013; trimiterea extras și actul de examinare medicală a leziunilor corporale a deținutului Grisman R., ordinul nr. 905 din 17.09.2013; raportul de constatare medico-legală nr. 692 din 01.11.2013; raportul de expertiză medico-legală nr. 205/D din 30.06.2014; declarațiile expertului Grecu L.; informația prezentată de Penitenciarul nr. 11 din 30.04.2014; ordinul nr. 363 din 13.09.2013 a șefului Penitenciarului nr. 11, cu privire la executarea serviciului de luptă pentru paza și supravegherea deținuților în penitenciar; procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate la locul infracțiunii din 23.04.2014; informația cu privire la persoanele care la 15.09.2013 se dețineau în celula nr. 32; procesul-verbal de examinare a fișei medicale din 12.09.2014; actul de expertiză psihiatrică - psihologică nr. 361a-2014 din 23.09.2014; extrasele din ordinele nr. 121ef din 03.04.2012 și nr. 4ef din 26.01.2009; procesele-verbale de confruntare din 20.11.2014 dintre partea vătămată și bănuții Brînă M. și Șontea V.; procesele-verbale de ridicare și de examinarea a descifrărilor convorbirilor telefonice din 04.09.2014 și respectiv 09.09.2014; discul DVD-R pe care se conțin imaginile video din data de 15.09.2013; raportul de constatare tehnico-științific nr. 7504 din 15.07.2015.

Colegiul penal a apreciat critic declarațiile inculpaților privind nevinovăția lor în săvârșirea infracțiunilor incriminate, argumentînd că versiunea acestora a fost combătută prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 205D din 30.06.2004 prin care s-a constatat că apariția fracturilor la Grisman R. în urma unei căderi sau automutilări nu se exclude, dar luînd în considerație circumstanțele

cauzei (...) e puțin probabil, deoarece sunt absente leziuni a țesuturilor moi a feței, în consecință s-a concluzionat că fractura bilaterală a mandibulei a apărut în urma loviturilor în regiunea mandibulei.

La fel, instanța a dat o apreciere critică declarațiilor expertului Grecu L., date în cadrul ședinței de judecată, deoarece acestea se contrazic cu concluziile din raportul de expertiză formulat tot de el, unde clar s-a indicat că fractura de mandibulă la Grisman R. ar fi putut apărea prin două lovituri separate, pe rând din ambele părți, în circumstanțele indicate anume de partea vătămată, adică cu un interval mai mare de timp dintre acestea. Totodată, instanța a menționat că nu este clar, care ar fi importanța intervalului mic sau mai mare de timp în procesul mecanismului de formare a fracturii la pătimit în circumstanțele descrise.

Versiunea apărării precum că fractura la partea vătămată ar fi apărut în urma aplicării loviturii de către A. Lungu, la fel a fost respinsă, deoarece din declarațiile pătimitului rezultă că Lungu A. i-a aplicat o lovitură în piept și de la acțiunile acestuia nu a simțit dureri în regiunea mandibulei, aceste dureri au apărut în urma loviturilor lui Șontea și Brînză. Astfel, loviturile aplicate de către A. Lungu au fost constatate la nivelul pieptului și brațelor prin concluzia medicală.

Cât privește înregistrarea video, instanța a menționat, că conform raportului tehnico-științific nr. 7504 din 16.06.2015 deși s-a constatat o relație logică în ceea ce privește momentul schimbării orei/minutei din înregistrarea video, însă, totodată s-au depistat urme de utilizare a programului "VirtualDub build 32507/relase"- program care este utilizat pentru modificarea (montarea) înregistrărilor video.

La acest capitol, instanța de apel a mai reținut că la examinarea înregistrării video s-a constatat că multe secvențe lipsesc, iar imaginile de pe acestea sunt neclare. Astfel, pe epizoadele de la orele 23¹³ Brînză M. și Grisman R. se află de unii singuri pe hol și se contrează, iar când spiritele sunt mai aprinse, dispare o secvență a înregistrărilor, după care se vizualizează cum Brînză M. deja se află la o distanță de 5-6 m. depărtare de la Grisman R., iar partea vătămată prin gesturi și acțiuni oftează de durere și indică cu mâina în regiunea mandibulei. Astfel, instanța a conchis, că lipsa acestei secvențe indică asupra faptului că aceasta intenționat a fost radiată din înregistrarea video, pentru a ascunde în așa mod acțiunile de aplicare a violenței de către inculpați față de deținutul Grisman R. Ulterior, la minutul 23¹⁵ intervine Șontea V. care ceva discută cu partea vătămată, se contrează și îl îmbrânțește pe ultimul cu palmele în piept, după care îi aplică o lovitură cu palma în regiunea feței din partea dreaptă, iar după aceste acțiuni Grisman R. se culcă la pământ și oftează de la durerile suportate.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă instanța de apel ținând cont de prevederile art.7,61,75-78 Cod penal, precum și de gravitatea infracțiunii săvârșite a conchis că este rațional a le stabili inculpaților pedeapsa închisorii cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități în organele de drept și administrației publice .

6. Nefiind de acord cu decizia cu recurs ordinar au contestat-o inculpații Șontea Vadim, Brînza Marin și avocatul acestora Raciula Alexandru, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, au solicitat casarea hotărârii contestate cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursurilor declarate recurenții au invocat următoarele:

- la soluționarea cauzei instanța de apel a ignorat prevederile art. 8 alin. (2) și 66 alin. (4) Cod de procedură penală, stipulări care caracterizează un proces echitabil și asigură un drept la apărare efectiv;

- instanța de apel a admis ca fiind veridice declarațiile părții vătămate și a deținuților Ciuricov V. și Rusu A., iar toate argumentele invocate de apărare le-a respins printr-o motivare generală;

- o sentință de condamnare trebuie să fie bazată pe probe exacte, când au fost înlăturate toate divergențele, iar motivarea soluției adoptate este o îndatorire a instanței;

- instanța nu a luat în considerație că partea vătămată de nenumărate ori și-a schimbat depozițiile, astfel rămânând neclar și fără o argumentare convenită din care motive instanța a respins declarațiile acestuia cu privire la aplicarea unei lovituri în față de către A. Lungu;

- instanța de apel fără a audia pe viu expertul L. Grecu, a dat o apreciere critică declarațiilor acestuia invocând că sunt contraziceri între explicațiile dînsului și raportul de expertiză medico-legală nr. 205D din 30.06.2004, astfel că instanța nu a întreprins nici o măsură în vederea înlăturării acestor contradicții și contrar prevederilor art. 148 Cod de procedură penală, nu s-a dispus efectuarea unei expertize repetate;

- pripit și fără o motivare convenită, instanța a respins proba cu înregistrarea video care confirmă că inculpații nu i-au aplicat părții vătămate nici o lovitură, acesta fiind lovit în față cu pumnul de către un alt colaborator al penitenciarului;

- acuzarea nu a prezentat nici o probă care ar confirma că infracțiunea a fost săvârșită de 2 persoane, fapt care duce spre încadrarea neîntemeiată în baza art. 166¹ alin. (4) lit. c) Cod penal;

- instanța de apel contrar prevederilor art. 425 Cod de procedură penală, a ieșit din limitele învinuirii incriminându-le inculpaților cauzarea intenționată unei persoane (...), care reprezintă tratament inuman ori degradant, acțiuni violente care au cauzat vătămări corporale medii a integrității corporale;

- martorii acuzării au fost audiați fără a fi înaintat vre-un demers în acest sens de către părți, însă reluarea cercetării judecătorești și cercetarea suplimentară a probelor inclusiv audierea martorilor acuzării, în sensul prevederilor art. 413 alin. (3), 415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, poate avea loc la cererea motivată a părților. Faptul dat denotă caracterul neobiectiv a cercetării judecătorești și încălcarea dreptului la un proces echitabil;

6.1 La 25 ianuarie 2015 inculpatul Șonțea Vadim a depus cerere de recurs suplimentară, unde invocând aceleași solicitări ca și în recursul declarat anterior a menționat următoarele:

- declarațiile părții vătămate pe care s-a bazat instanța de apel sunt contradictorii și imprecise, or acesta după vizionarea înregistrării video a declarat că din motiv că era în stare de ebrietate nu-și amintește că a fost lovit de către Lungu A. cu pumnul în față, dar după vizionarea înregistrării îl admite;

- în cadrul cercetării judecătorești nu a fost înlăturat dubiul referitor la faptul că mandibula părții vătămate putea fi fracturată în urma loviturii aplicate de către un alt colaborator al penitenciarului și anume Lungu A., or din înregistrările video clar se vede la secvența din ora 21:58 că Lungu A. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față părții vătămate;

- cele imputate lui Șonțea V. prin prisma circumstanțelor agravante de la art. 152 și 166¹ Cod penal, nu au fost demonstrate de către acuzator, și anume existența participației în sensul art. 41 alin. (1) Cod penal;

- participația lui Șonțea Vadim la săvârșirea infracțiunilor incriminate nu se demonstrează nici printr-un mijloc de probă existent la materialele cauzei;

- scopul infracțiunii de tortură indicat în textul rechizitoriului și în decizia contestată este preluat din legea penală (art. 166¹ alin. (3) Cod penal), fără a fi descris prezența scopului la inculpatul Șonțea V, or acest scop este abstract și nu este concretizat prin careva circumstanțe de fapt relevante cazului;

- în speță nu au fost înlăturate următoarele neclarități: - fractura mandibulei s-a produs ca urmare a unei singure lovituri în partea centrală a mandibulei sau de la două lovituri laterale; nu a fost clarificat intervalul de timp în care s-au produs cele 2 presupuse lovituri; automutilarea lui Grisman R. prin lovirea cu capul de gratii, perete, podea, alte obiecte prin raportul de expertiză nu a fost exclusă, pe

când declarațiile martorilor și imaginile video indică asupra acțiunilor de automutilare.

- prezența acestor neclarități nu permit de a stabili exact legătura de cauzalitate dintre fractura mandibulei lui Grisman R. și fapta exactă care a și determinat apariția acestei fracturi.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 iunie 2016 au fost admise recursurile ordinare declarate de inculpații Șontea Vadim, Brînza Marin și avocatul acestora Raciula Alexandru, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui Brînza Marin Xxxxx și Șontea Vadim Xxxxxx și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea deciziei instanța de recurs a menționat că, la judecarea apelului, instanța nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală și nu a apreciat fiecare probă separat adusă de participanții la proces și nu s-a pronunțat în mod convingător asupra acestora.

La acest capitol instanța de recurs a relevat, că învinuirea se bazează pe declarațiile părții vătămate Grisman R., iar din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că aceasta a admis apelul acuzatorului de stat, apreciind ca fiind veridice depozițiile părții vătămate, fără a preciza care declarații au fost reținute de instanța de apel ca fiind adevărate, cele date în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond sau cele depuse nemijlocit în ședința instanței de apel, or Grisman R. fiind audiat la diferite etape a procesului penal a dat declarații contradictorii.

Instanța de recurs a constatat că în declarațiile părții vătămate sunt divergențe esențiale referitor la faptul cine, când și în ce parte a corpului i-a aplicat lovituri, precum și câte lovituri i-au fost aplicate în acea seară.

Aceste divergențe urmau a fi apreciate și luate în considerație de către instanța de apel, ceea ce nu a avut loc, rămânând neclar și fără o argumentare convenită din care motive instanța a respins declarațiile lui Grisman R. cu privire la aplicarea unei lovituri în față de către A. Lungu.

De asemenea, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel a pronunțat concluzii care se exclud una pe alta, pe de o parte constată că ajutorul ofițerului de serviciu Lungu A. i-a aplicat lui Grisman două lovituri una în regiunea pieptului și alta în față, iar pe de altă parte constată că Lungu A. i-a aplicat părții vătămate doar o lovitură în regiunea pieptului.

Astfel, aceste constatări contradictorii nu pot fi acceptate într-o decizie a instanței judecătorești.

Tot aici, dar în alt context, instanța de recurs a reținut că în ședința instanței de fond din 13 mai 2015 apărarea invocând că concluziile expuse în raportul de expertiză privind mecanismul de apariție a leziunilor stabilite la Grisman R. nu sunt suficient de clare în temeiul art. 153 Cod de procedură penală, a înaintat un demers, prin care a solicitat audierea expertului Grecu L., demers care a fost admis (f.d. 96 vol. III).

Ulterior, instanța de apel, fără a audia expertul L. Grecu, și neținând cont în deplină măsură de prevederile art. 148 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța poate dispune efectuarea unei expertize repetate de un alt expert sau alți experți în cazul în care: - concluziile expertului sunt neclare, contradictorii, neîntemeiate, dacă există îndoieli în privința lor, a dat o apreciere critică declarațiilor acestuia invocând că sunt contraziceri între explicațiile dânsului date în ședința instanței de fond și raportul de expertiză medico-legală nr. 205D din 30.06.2004.

La acest capitol instanța de recurs a mai menționat și faptul, că în cadrul cercetării instanței de apel explicațiile expertului Grecu L. nu au fost obiect de discuție, această probă nefiind verificată în ședința de judecată a instanței de apel și nu a fost consemnată în procesul-verbal (f.d.99-100, vol. IV) așa cum prevede art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a constatat că instanța de apel contrar prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu și în decizia adoptată le-a imputat inculpaților un semn calificativ care nu le-a fost incriminat prin rechizitoriu și care se referă la infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

Totodată, constatând că, instanța de apel și-a motivat insuficient decizia pronunțată și aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, examinând cauza penală prezentă cu abateri de la normele de procedură.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 21 decembrie 2016 a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura Militară Bălți, Godorog Alexandru împotriva sentinței Judecătoriei Militare din 26.08.2015, casată sentința integral și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță:

Se recunosc vinovați Brînza Marin Xxxxxx și Sontea Vadim Xxxxxx în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 166¹ alin. (4) lit. c), 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, stabilindu-le fiecăruia pedeapsa în modul corespunzător:

- în baza art. 166¹ alin. (4) lit. c) Cod penal, închisoare pe termen de 8 ani fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept și administrației publice pe termen de 10 ani;

- în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, închisoare pe termen de 5 ani fiecare;

În baza art. 84 alin. (1), (5) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate li se stabilește lui Brînza Marin XXXXXX și Șontea Vadim XXXXXX pedeapsa definitivă cu închisoare pe termen de câte 8 ani și 1 lună fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept și administrației publice pe termen de 10 ani;

În baza art. 66 Cod penal, s-a dispus retragerea lui Brînza Marin XXXXXX și Șontea Vadim XXXXXX a gradelor speciale deținute de „plutonier de justiție”.

9.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, instanța de fond a dispus achitarea inculpaților Brînza Marin XXXXX și Șontea Vadim XXXXXX învinuiți în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 166¹ alin. (4) lit. c), 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de către inculpați.

Analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor a considerat că, acțiunile infracționale ale inculpaților Brînza Marin XXXXXX și Șontea Vadim XXXXXX urmează a fi încadrate în baza art. 166¹ alin. (4) lit. c) Cod penal – *tortura, adică orice faptă intenționată prin care se provoacă unei persoane o durere sau suferință fizică sau psihică puternică cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care această persoană l-ar fi comis, de a o intimida și de a exercita presiune asupra ei, pentru a o discrimina, atunci când o asemenea durere sau suferință este provocată de către o persoană publică și acționând cu titlu oficial, săvârșită de două persoane, precum și în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod Penal, dar care a fost urmată de dereglare îndelungată a sănătății, săvârșită de două persoane.**

Cu referire la declarațiile părții vătămate Grisman Ruslan și anume existența divergențelor dintre declarațiile acestuia date la faza urmăririi penale, în instanța de fond, după vizionarea înregistrării video, dar și cele date în instanța de apel, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile ultimului

date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond și care coroborează cu declarațiile date în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel.

Astfel, instanța de apel a reținut că, într-adevăr partea vătămată Grisman Ruslan pe durata examinării cauzei penale, precum și în instanța de apel a indicat că în acea zi a fost lovit în cutia toracică de către o persoană pe nume Anatol, care l-a lovit doar în regiunea cutiei toracice o singură dată, indicând că Anatol l-a lovit cu aproximativ 30-40 minute înainte ca să fie lovit de Brînză Marin și Șontea Vadim. Prima lovitură a lui Anatol nu și-o amintește. Și-a amintit de această lovitură când a urmărit înregistrarea video. Partea vătămată Grisman Radu a indicat că pe cauza loviturii aplicată de către Anatol a fost recunoscut ca parte vătămată, acuzatorul de stat confirmând că pe acest caz a fost inițiat un proces penal în privința lui A. Lungu în baza art. 166¹ alin. (2), lit. c), e) Cod penal.

În ceea ce privește declarațiile părții vătămate Grisman Ruslan care au fost acordate după vizionarea înregistrării și care a indicat că *„Confirm că am fost lovit în față cu pumnul, însă nu pot să-mi aduc aminte de faptul că mi-a fost aplicată lovitură. M-a lovit ofițerul de serviciu Anatolie. Se vede pe înregistrare că și capul l-am dat în urmă după aplicarea loviturii”*, iar la întrebarea instanței a declarat *„Nu țin minte faptul că am fost lovit în față de către ajutorul ofițerului de serviciu Anatol, dar admit că aș fi putut fi lovit și în față. Brînză m-a lovit după incidentul cu ajutorul ofițerului de serviciu Anatol, dar nu țin minte momentul acesta fiindcă atunci eram în stare de ebrietate. Brînză sigur mi-a aplicat lovitură, dar în privința lui Șontea deja am dubii”*, instanța de apel nu a reține ca fiind pertinente și concludente, or, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel partea vătămată Grisman Ruslan a confirmat că a fost lovit de Brînză Marin și Șontea Vadim, respectiv, Brînză Marin a fost primul care i-a aplicat lovitură în maxilar, apoi l-a lovit Șontea Vadim, au fost două lovituri separate, consecutive.

Mai mult ca atât, instanța de apel nu a reținut nici declarațiile părții vătămate Grisman Ruslan date după vizionarea înregistrării video, deoarece din materialele cauzei penale rezultă că înregistrările video prezintă în sine o copie de pe purtătorul de bază înscrise pe DVD-R disc și nu originalul, fapt confirmat și prin Raportul de constatare tehnico-științific nr. 7504 din 13 – 15.06.2015 al Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare al Inspectoratului General de Poliție al MAI.

Instanța de apel a reținut că DVD-R discul cu înregistrările video nu poate fi admis ca mijloc de probă, deoarece potrivit art. 158 alin. (3) pct. 1) Cod procedură penală, pot fi recunoscute ca corpuri delictive doar obiectele care prin acțiunile

întreprinse, a fost exclusă posibilitatea substituirii sau modificării esențiale a particularităților și semnelor sau urmelor aflate pe obiect, iar la examinarea înregistrărilor video în ședința de judecată s-a constatat că multe secvențe pe diferite intervale de timp lipsesc, iar imaginile de pe acestea sunt neclare.

Deasemenea, instanța de apel a constatat veridicitatea declarațiilor părții vătămate Ruslan Grisman în coroborare cu declarațiile martorului Ciuricov Vitali care a indicat cu referire la conflictul iscat că la un moment dat a auzit un zgomot ca de la lovitură, iar când a întors capul, l-a văzut pe Grisman Ruslan așezat jos și se ținea de față, iar colaboratorii Brînza Marin și Șontea Vadim stăteau lângă el în picioare. După incident a vorbit cu Grisman Ruslan care i-a spus că Brînza Marin l-a lovit cu palma în mandibulă.

Faptul că martorul Ciuricov Vitali a indicat că nu a auzit să mai fi fost lovit de altcineva și nici de Șontea Vadim, nu poate constitui o declarație veridică în favoarea inculpatului Șontea Vadim, or, partea vătămată Grisman Radu a indicat că lovitura aplicată de inculpatul Șontea Vadim nu a văzut-o nimeni. Mai mult ca atât, partea vătămată a confirmat aplicarea loviturii și de către inculpatul Șontea Vadim, după aplicarea loviturii de către inculpatul Brînza Marin.

Cu referire la declarațiile martorilor Guzgan Ștefan, Guțu Andrei, Chițcăneanu Tatiana, Tarlapan Daniela, Donos Emil instanța de apel a notat că deși martorii în cauză nu au fost prezenți nemijlocit la momentul conflictului și nu au văzut acțiunile inculpaților Brînza Marin și Șontea Vadim îndreptate spre partea vătămată Ruslan Grisman, totuși, instanța de apel a reținut că din declarațiile acestora rezultă că partea vătămată avea mandibula fracturată, fiind lovit de către inculpații Brînza Marin și Șontea Vadim, respectiv, martorul Guzgan Ștefan a indicat că „Grisman Ruslan i-a spus că a fost bătut de către colaboratorii Brînza Marin și Șontea Vadim, însă dorește să se împace cu ei în schimbul unei sume de bani”, martorul Guțu Andrei a indicat că „părții vătămate i s-a stabilit diagnosticul fractură de mandibulă bilaterală cu deplasare pe fond de fractură veche”, martorul Chițcăneanu Tatiana a indicat că „a întocmit actul de apreciere a traumei și a leziunilor corporale, fapt care l-a notat în registre, lui Grisman Ruslan i-a fost stabilit diagnosticul de fractură a mandibulei cu deplasare”, martorul Tarlapan Daniela a indicat că „a observat un ușor edem al mandibulei preponderent pe dreapta”, martorul Donos Emil a indicat că „în urma examinării pacientului Grisman Ruslan i-a fost depistat edem tumifier în regiunea mandibulei bilateral, excoriații în regiunea cotului și umărului drept”.

În acest context, instanța de apel a apreciat că declarațiile martorilor Guzman Ștefan, Guțu Andrei, Chițcăneanu Tatiana, Tarlapan Daniela, Donos Emil pot fi reținute ca fiind pertinente și concludente și care adevăresc veridicitatea declarațiilor părții vătămate Grisman Ruslan care a indicat asupra acțiunilor infracționale ale inculpaților.

Instanța de apel a apreciat declarațiile părții vătămate și în coroborare cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 205/D din 30.03.2014, or, instanța de apel nu poate reține afirmațiile de ordin teoretic ale expertului cu referire la formarea echimozelor, deoarece în conținutul raportului de expertiză medico-legală, după examinarea părții vătămate s-a concluzionat că la partea vătămată s-a depistat fractură la nivelul unghiurilor mandibulei bilateral liniile au direcția oblică, deplasarea în plan transversal a fragmentelor. Fractura bilaterală a mandibulei a apărut în urma loviturilor în regiunea mandibulei, sau una în centru, sau câte una bilateral în regiunea unghiului mandibular.

În ceea ce privește declarațiile martorilor Lungu Anatolie care a indicat că „nu a văzut că cineva să-l fi lovit pe Grisman Ruslan și nici nu a auzit din partea acestuia plângeri precum că acuză dureri”, martorului Buza Ion care a indicat că „nu a văzut ca inculpații Brînză Marin și Șontea Vadim să aplice careva lovituri lui Grisman Ruslan, martorului Vrabie Iurie care a indicat că „Grisman Ruslan nu i-a spus că a fost lovit, iar în intervalul respectiv de timp nu a văzut personal ca Grisman Ruslan să fie lovit de careva colaboratori”, martorului Teacă Vladimir care a declarat că „Grisman Ruslan manifesta un comportament agresiv, și nu-și amintește dacă Șontea Vadim și Brînză Marin se afla prin preajmă”, instanța de apel le-a apreciat critic, or, dâșii fiind colaboratori ai Penitenciarului nr. 11 Bălți au adoptat o poziție de favorizare a intereselor inculpaților, urmărind camuflarea acțiunilor acestora pentru a nu fi atrași la răspundere penală, dar și pentru a-și justifica și acțiunile acestora care fiind implicați în serviciu nu au adoptat nici o acțiune pentru a stopa acțiunile violente ale inculpaților îndreptate spre partea vătămată Grisman Ruslan, și anume cu referire la declarațiile martorului Lungu Anatolie, asupra căruia partea vătămată a indicat că acesta i-a aplicat o lovitură în regiunea cutiei toracice, iar în privința acestuia fiind pornită o cauză penală.

Cu referire la acțiunile părții vătămate Grisman Ruslan de a se izbi de gratii, instanța de apel a notat că partea vătămată în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a indicat că după ce a fost lovit de către inculpați a început să strige, să plângă și bătea cu picioarele în gratii și ușă, însă aceste acțiuni nu poate confirma poziția apărării că aceste leziuni au apărut ca urmare a faptului că partea

vătămată singur s-a izbit de gratii, deoarece acest fapt vine în contradicțiile cu declarațiile părții vătămate apreciate în coroborare cu declarațiile martorilor Ciuricov Vitali, Russu Andrei, Grisman Tatiana și Grisman Lerman, cu procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Grisman Ruslan la locul infracțiunii din 23 aprilie 2014, precum și cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 205/D din 30.06.2014 și ale expertului Grecu Laurențiu, potrivit căruia „apariția fracturii în urma unei căderi sau automutilări nu se exclude însă luând în considerație circumstanțele cazului, adică la o lovire cu fața-capul de gratiile metalice, precum și căderea cu fața în jos de la o înălțime de 1,3 m. apariția fracturilor e puțin probabilă, deoarece sunt absente leziuni a țesuturilor moi a feței.

În conținutul deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 iunie 2016 instanța ierarhic superioară a punctat asupra necesității stabilirii limitelor învinuirii formulate în rechizitoriu în conformitate cu art. 325 Cod procedură penală, ca urmare a faptului că instanța de apel le-a imputat inculpaților un semn calificativ care nu le-a fost incriminat prin rechizitoriu și care se referă la infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a menționat că nu a constatat în acțiunile inculpaților Brînza Marin și Șontea Vadim semnul calificativ „*tratament inuman ori degradant*”, or, din probele administrate la cauza penală s-a constatat că inculpații au comis acțiunile de tortură în privința părții vătămate Grisman Ruslan, exprimate prin aplicarea față de acesta a unei lovituri puternice cu palma în regiunea mandibulei din stânga, iar Șontea Vadim o lovitură puternică cu palma, tot în regiunea mandibulei din partea dreaptă, acțiuni în rezultatul cărora i-au cauzat fractura unghiurilor mandibulei bilateral cu deplasarea în plan transversal a fragmentelor, fapt ce i-a provocat cet. Grisman Ruslan dureri și suferințe fizice, dar și psihice puternice.

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpații Brînza Marin și Șontea Vadim au comis latura obiectivă a infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale exprimată prin aplicarea părții vătămate Grisman Ruslan pe rând, câte o lovitură puternică, cu palmele în regiunea mandibulei din ambele părți anatomice (stânga și dreapta), iar ca rezultat, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 205/D din 30.06.2014 i-au fost cauzate vătămări corporale medii, fapt confirmat inclusiv și prin declarațiile părții vătămate Grisman Ruslan apreciate în coroborare cu probele administrate la cauza penală.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpaților Brînza Marin și Șontea Vadim, instanța de apel ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al

infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, astfel reținând faptul că inculpaților Brînza Marin și Șontea Vadim nu au recunoscut vina în comiterea faptelor infracționale incriminate acestora că, dâșilor li se impută săvârșirea unei infracțiuni grave și deosebit de grave că în privința acestora a fost reținută circumstanța atenuantă imoralitatea acțiunilor victimei, care au provocat infracțiunea, iar careva circumstanțe agravante nu au fost reținute, anterior nu au fost judecați, le-a aplicat inculpaților pedeapsa cu închisoarea.

11. Avocatul Raciula Alexandru în numele inculpaților Brînza Marin și Șontea Vadim, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În susținerea cerințelor sale, avocatul recurent invocă următoarele argumente:

- în cadrul rejudecării cauzei în instanța de apel, în opinia recurentului, niciuna din prescripțiile instanței de recurs nu a fost respectată, procedura fiind una formală, contrară principiilor fundamentale ale unui proces penal și în consecință, cu ignorarea drepturilor inculpaților la un proces echitabil;

- nici un martor, în instanța de apel, în cadrul rejudecării cauzei, nu a fost audiat;

- deasemenea, instanța de apel a dat o apreciere critică declarațiilor expertului L. Grecu, considerându-le contradictorii cu concluziile raportului de expertiză medico-legală. Dar respectivul expert nici nu a fost audiat în instanța de apel, iar, aceasta din urmă nici nu a luat măsuri pentru lichidarea contradicțiilor relevate. Mai mult, în sensul prevederilor art. 148 Cod de procedură penală, dacă concluziile expertului sânt neclare, contradictorii, neîntemeiate urmează a fi dispusă efectuarea unei expertize repetate, ceea ce nu s-a făcut. Aceeași indicație a formulat și instanța de recurs prin decizia sa din 21.06.2016 (pag.12);

- în aceeași manieră generală și incertă, instanța de apel a apreciat înregistrările video prezentate prin intermediul unui disc DVD-R, care confirmă pe de o parte, lipsa circumstanțelor conținute în actul de învinuire cu privire la aplicarea loviturilor din partea inculpaților M. Brînza și V. Șontea față de R. Grisman, iar pe de altă parte, conține imaginea aplicării la ora 21:58 a unei lovituri în față, cu pumnul, părții vătămate R. Grisman de către un alt lucrător al penitenciarului nr. 11.

Respectivul DVD-R a fost supus unei examinări de specialitate, concluziile căreia se conțin în raportul de constatare tehnico-științifică nr. 7504 din 15.06.2015,

potrivit căruia s-a stabilit cert data creării fișierului - 09.10.2013 ora 20:57:28 (pct. 1 a raportului), precum și careva detalii privind ștergerea sau modificarea secvențelor, precum și montarea datei și orei în înregistrarea video nu au fost depistate (pct. 2 a raportului);

- din conținutul actului de acuzare se incriminează inculpaților Brînza M. și Șontea V. aplicarea unei lovituri cu palma părții vătămate R. Grisman, fără să existe vreun indice probatoriu obiectiv că aceștia ar fi săvârșit fapta împreună sau ar fi dorit survenirea urmărilor prejudiciabile indicate pentru sănătatea părții vătămate menționate.

În consecință, opinăm asupra lipsei în acest caz a concursului de infracțiuni prevăzute de art. 166¹ și art. 152 Cod penal, în condițiile în care ambele infracțiuni sânt intenționate și prevăd aceeași urmare prejudiciabilă - vătămarea medie a integrității corporale.

Pe de altă parte, lipsa unor probe privind săvârșirea infracțiunii de către două persoane conduce și spre încadrarea neîntemeiată a acțiunilor inculpaților în baza art. 166¹ alin. (4) lit. c) Cod penal.

12. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul inculpaților, Raciula Al., invocând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece în speță n-a fost costatată prezența a unor erori de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

13. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanța de apel, inclusiv și în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind admisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită de stat.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Analizând argumentele invocate în recursul ordinar, înaintat de avocatul inculpaților, Raciula Al., în raport cu soluția adoptată de instanța de apel și actele

cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că în speță există erori de drept, care se cuprind în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

În acest aspect, Colegiul lărgit va statua și asupra respectării prevederilor art. 1 alin. (3) Cod de procedură penală, care, referitor la scopul procesului-penal, stipulează că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești sunt obligate, în cursul procesului, să activeze în așa mod, încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Astfel, reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță, prin apel, se transmit instanței de apel: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Articolul 389 alin.(1) Cod de procedură penală prevede că, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Colegiul penal enunță că judecând apelul, instanța de apel nu a respectat întocmai aceste prevederi procesuale obligatorii.

La examinarea probelor care confirmă sau infirmă vinovăția persoanei, instanța de judecată urmează în hotărâre să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atât de învinuire, cât și de apărare, fiind obligată să aprecieze

toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul dacă sînt cuprinse în dosar sau au fost prezentate de părți în ședința de judecată.

Colegiul penal lărgit constată că la judecarea apelului, instanța nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală și nu a apreciat fiecare probă separat adusă de participanții la proces și nu s-a pronunțat în mod convingător asupra acestora.

La acest capitol Colegiul relevă, că învinuirea se bazează pe declarațiile părții vătămate Grisman R., iar din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că aceasta a admis apelul acuzatorului de stat, apreciind ca fiind veridice depozițiile părții vătămate, însă verificând declarațiile date de către partea vătămată în cadrul urmăririi penale, după vizionarea înregistrării video a incidentului și a celor date în cadrul ședinței instanței de apel se constată că în declarațiile acestuia sunt divergențe esențiale referitor la faptul cine, când și în ce parte a corpului i-a aplicat lovituri, precum și câte lovituri i-au fost aplicate în acea seară.

Aceste divergențe urmau a fi apreciate și luate în considerație de către instanța de apel, ceea ce nu a avut loc.

Tot aici, Colegiul lărgit reține că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 16.11.2016 și 21.12.2016 (f.d. 221-228 vol. IV), procurorul a solicitat de a fi audiați suplimentar partea vătămată Grisman R. și martorii Rusu A., Ciuricov V., Grisman T., Buză I. și Guțu A., însă contrar celor solicitate de procuror, declarațiile acestora doar au fost citite în cadrul ședinței de judecată, fără a fi audiați, fapt ce a dus la încălcarea prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, care prevede că, *judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o marturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.*

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține că, declarațiile martorilor audiați în cadrul urmăririi penale și a ședinței de judecată a instanței de fond, au fost puse atât la baza sentinței de achitare a inculpaților, cât și a celei de condamnare pronunțată de instanța de apel.

Deasemenea, se reține și faptul că la solicitarea avocatului inculpaților, Raciula Al., de a vizualiza înregistrarea video, conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 21.12.2016 (f.d. 227 vol. IV), instanța de apel nu s-a expus nici într-un fel, facând doar mențiunea că „ *Instanța va da apreciere probei respective*

în decizia adoptată”. Ulterior, în motivarea deciziei adoptate instanța a dat o apreciere critică motivând prin faptul că „instanța de apel a constatat că la examinarea înregistrărilor video în ședința de judecată s-au constatat că multe secvențe pe diferite intervale de timp lipsesc, iar imaginile de pe acestea sunt neclare ceea ce nu poate fi interpretat că inculpații Brînza Marin și Șonțea Vadim nu au comis infracțiunile imputate lor”. În contextual dat, se constată că instanța de apel fără a pune în discuție verificarea probei respective a respins demersul avocatului inculpaților cu privire la vizualizarea acesteia.

Tot aici, Colegiul lărgit menționează că, în procesul de apreciere a probelor instanța de apel face trimitere la respectivele înregistrări, deși nu le-a examinat. Totodată, neîntemeiat a respins ca inadmisibil și raportul de constatare tehnico-științific nr. 7504 din 15.06.2015, fără a dispune audierea expertului Grecu L. și a lua măsuri de lichidare a contradicțiilor constatate, astfel, fiind ignorate dispozițiile instanței de recurs cu privire la necesitatea aprecierii obiective a probelor administrate în cauză (*decizia CSJ din 21.06.2016 f.d. 169-182 vol. IV*).

Având în vedere cele expuse supra, este necesar de a fi precizat faptul că, o sentință de condamnare trebuie să fie bazată pe probe exacte, când toate divergențele au fost înlăturate și apreciate obiectiv și corect, motivarea soluției pronunțate constituind o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției. Numai prin adoptarea unei hotărâri motivate poate exista un control public al administrării justiției (*cauza Suominen vs Finlanda, CȚEDO, nr. 37801/97 din 01.07.2003*).

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel, care a ignorat totalmente indicațiile instanței superioare, fiind obligatorii la rejudecarea cauzei.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelul declarat de avocatul inculpatei, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele

administrare pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

14. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Raciula Alexandru în numele inculpaților Brînza Marin Valeriu și Șontea Vadim Svetoslav, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe Brînza Marin Xxxxxx și Șontea Vadim Xxxxxx și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Pronunțată integral la data de **19 iunie 2017**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Diaconu Iurie